

Article únic. *Modificació del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris.*

L'apartat referent a l'especificació tècnica de la substància activa fostiazat que conté l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris, es modifica en els termes que figuren a l'annex d'aquesta Ordre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta disposició entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 15 de novembre de 2007.–La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, María Teresa Fernández de la Vega Sanz.

«ANNEX

Condicions d'inclusió de la substància activa fostiazat

Característiques:

Nom comú: fostiazat.

Núm. CAS: 98886-44-3.

Núm. CIPAC: 585.

Nom químic (IUPAC): O-etil 2-oxo-1,3-tiazolidin-3-ilfosfonotioat de (RS)-S-sec-butil.

Puresa mínima de la substància: 930 g/kg de producte tècnic.

Condicions de la inclusió:

Usos: només pot ser utilitzat com a insecticida o nematicida.

En l'avaluació global, segons els principis uniformes, atenent l'informe d'avaluació de la Comissió Europea, aprovat pel Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i de Sanitat Animal en la seva reunió de 4 de juliol de 2003, s'ha d'atendre especialment:

la protecció de les aigües subterrànies en situacions vulnerables, i incloure com a condició en les corresponents autoritzacions;

la protecció de les aus i dels mamífers silvestres, sobretot si la substància activa s'aplica durant el període de reproducció;

la protecció dels organismes del sòl que no són objecte del tractament, i incloure, com a condició en les corresponents autoritzacions, quan correspongui, mesures de reducció del risc.

Termini per a la inclusió: de l'1 de gener de 2004 al 31 de desembre de 2013.

Termini per a l'aplicació de les condicions d'inclusió: l'1 de juliol de 2004.

Termini per a l'aplicació dels principis uniformes: el 30 de juny de 2005 per als productes que continuen fostiazat com a única substància activa, o bé com una de diverses substàncies actives incloses en la seva totalitat a l'annex I del Reial decret 2163/1994 per a la data esmentada.

Protecció de dades: com que el fostiazat és una substància activa nova, s'ha d'aplicar el règim corresponent de protecció de dades que preveu l'article 30 del Reial decret 2163/1994.»

CAP DE L'ESTAT

19879 LLEI ORGÀNICA 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones. («BOE» 278, de 20-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El tràfic il·legal i la immigració clandestina de persones s'inclouen entre els delictes caracteritzats no només per atemptar contra valors de caràcter humanitari considerats essencials per la Comunitat Internacional, sinó també per la impunitat tradicional derivada de l'escàs interès per reprimir-los que mostren habitualment els estats amb vincles de connexió més directes. A més, estem davant d'un tipus de criminalitat transnacional, àmbit en el qual el factor d'impunitat deriva, no tant de la falta de voluntat dels estats amb més vincles de connexió, com de la seva falta de capacitat per a la repressió individual d'una criminalitat generalment privada, encara que, gairebé sempre, organitzada.

La Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional, feta a Nova York el 15 de novembre de 2000, i ratificada per Espanya mitjançant l'Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» el 29 de setembre de 2003, complementada pel Protocol, fet en el mateix lloc i data, contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire, i ratificat per l'Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» el 10 de desembre de 2003, és aplicable als delictes de tràfic il·legal de persones, en la mesura que aquests es troben entre els delictes greus, entenen per tals la conducta que constitueix un delictes punible amb una privació de llibertat màxima d'almenys quatre anys o amb una pena més greu, sempre que aquests delictes siguin de caràcter transnacional i comportin la participació d'un grup delictiu organitzat, amb un propòsit que tingui relació directa o indirecta amb l'obtenció d'un benefici econòmic o un altre benefici d'ordre material.

Sobre això és necessari tenir present que la nostra Llei orgànica del poder judicial fixa l'extensió i els límits de la jurisdicció espanyola a l'article 23, combinant el criteri general de territorialitat que determina la seva competència per conèixer dels delictes comesos en territori espanyol sigui quina sigui la nacionalitat del subjecte actiu d'aquests, juntament amb les excepcions derivades dels principis de personalitat que permet conèixer delictes comesos fora del territori espanyol per espanyols o estrangers nacionalitzats espanyols amb posterioritat a la comissió del fet quan concorren determinats requisits que el precepte esmenta, real o de protecció que permet enjudiciar espanyols o estrangers que cometin delictes específicament esmentats a l'article que afecten interessos de l'Estat, i d'universalitat que atribueix la competència per conèixer dels delictes que preveu l'apartat 4 del precepte independentment del lloc de comissió i sense consideració a cap vincle de nacionalitat activa o passiva sobre la base que afecta béns jurídics el titular dels quals és la comunitat internacional en el seu conjunt.

D'acord amb aquests criteris, en l'actualitat, en el cas que un vaixell espanyol rescatat una embarcació fora del

mar territorial amb persones que, presumptament, pretenien entrar a Espanya, al marge dels llocs fronterers habilitats a l'efecte i sense la documentació oportuna per fer-ho, no és possible considerar que els tribunals espanyols tinguin jurisdicció per a la instrucció i enjudiciament dels fets, excepte si el tràfic d'éssers humans detectat en aigües internacionals està orientat a la seva explotació sexual, en vista de la previsió expressa que conté l'article 23.4.e) de la Llei orgànica del poder judicial.

No obstant això, la Convenció de 2000, en relació amb el Protocol contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire, en el mateix article 15.2.c) faculta els estats part perquè puguin establir la seva jurisdicció respecte d'aquests delictes de tràfic il·legal o immigració clandestina, encara que es cometin fora del seu territori. Aquest seria el cas concret de la pastera o les piragües interceptades abans d'arribar a les costes espanyoles, en definitiva delictes que es consumen amb la realització d'activitats de captació, transport, intermediació o qualsevol altra que suposi promoció o afavoriment de la immigració clandestina o el tràfic il·legal, amb independència del resultat aconseguït, i és irrellevant que no es conclouï l'operació de què es tracti per causes alienes a la voluntat de l'agent, com ara la possible intervenció policial.

Espanya, sens dubte, ha d'adoptar les mesures legislatives sobre això a fi d'enjudiciar aquest tipus de delictes, ja que resulta certament difícil donar el tracte digne necessari als immigrants i protegir plenament els seus drets humans, en vista de l'inabastable flux migratori al nostre país. Flux que prové, en gran mesura, del notable augment de les activitats dels grups delictius organitzats en relació amb el tràfic il·lícit d'immigrants, que dia a dia posen en perill la seva vida i la seva seguretat.

Aquesta Llei orgànica s'inscriu en aquesta línia ja que possibilita la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones. Es modifica així mateix el primer apartat de l'article 318 bis del Codi penal, amb l'objecte que la descripció del tipus penal no quedi restringida als casos en què el tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones s'hagi de portar a terme des d'Espanya, en trànsit per Espanya o amb destinació a Espanya. Amb la nova redacció, es castiga també aquesta conducta quan el destí sigui qualsevol altre país de la Unió Europea. Igualment, s'inclou l'atribució de jurisdicció per al cas de tràfic de persones que afecti treballadors, ja que és aplicable l'article 313.1 del Codi penal.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 23 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que queda redactat de la manera següent:

«4. La jurisdicció espanyola és igualment competent per conèixer dels fets comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional susceptibles de ser tipificats, segons la Llei penal espanyola, com algun dels delictes següents:

- a) Genocidi.
- b) Terrorisme.
- c) Pirateria i apoderament il·lícit d'aeronaus.
- d) Falsificació de moneda estrangera.
- e) Els delictes relatius a la prostitució i els de corrupció de menors o incapaços.
- f) Tràfic il·legal de drogues psicotròpiques, tòxiques i estupefaents.
- g) Tràfic il·legal o immigració clandestina de persones, siguin o no treballadors.
- h) Els relatius a la mutilació genital femenina, sempre que els responsables estiguin a Espanya.

i) I qualsevol altre que, segons els tractats o convenis internacionals, hagi de ser perseguit a Espanya.»

Article segon. *Modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.*

U. L'apartat 1 de l'article 313 del Codi penal té la redacció següent:

«1. Qui promogui o afavoreixi per qualsevol mitjà la immigració clandestina de treballadors a Espanya, o per un altre país de la Unió Europea, ha de ser castigat amb la pena que preveu l'article anterior.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 318 bis del Codi penal té la redacció següent:

«1. Qui, directament o indirectament, promogui, afavoreixi o faciliti el tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones des d'Espanya, en trànsit per Espanya o amb destinació a Espanya, o amb destinació a un altre país de la Unió Europea, ha de ser castigat amb la pena de quatre a vuit anys de presó.»

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

U. Es modifica la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 86 ter, amb la redacció següent:

«f) Dels procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i el seu dret derivat, així com els procediments d'aplicació dels articles que determini la Llei de defensa de la competència.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 86 ter, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els jutjats mercantils tenen competència per al reconeixement i execució de sentències i altres resolucions judicials i arbitrals estrangeres, quan aquestes versin sobre matèries de la seva competència, a menys que, d'acord amb allò acordat en els tractats i altres normes internacionals, correspongui el seu coneixement a un altre jutjat o tribunal.»

Tres. Es modifica l'apartat 5 de l'article 447, amb la redacció següent:

«5. Els secretaris substituïts no professionals han de percebre les retribucions corresponents al lloc de treball desenvolupat.

S'han de reconèixer els triennis corresponents als serveis prestats, que tenen efectes retributius d'acord amb el que estableix la normativa vigent per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat. Aquest reconeixement s'ha de fer amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 489, amb la redacció següent:

«2. Els nomenats han de reunir els requisits i la titulació necessaris per a l'ingrés al cos; han de prendre possessió en el termini que s'estableixi per reglament i tenen els mateixos drets i deures que els funcionaris, excepte la fixesa en el lloc de treball i les mateixes retribucions bàsiques i complementàries.

S'han de reconèixer els triennis corresponents als serveis prestats, que tenen efectes retributius d'acord amb el que estableix la normativa vigent per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

Aquest reconeixement s'ha de fer amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 509, amb la redacció següent:

«2. També tenen dret a un període d'excedència, de durada no superior a tres anys, els funcionaris per atendre la cura d'un familiar que estigui al seu càrrec, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no es pugui valer per si mateix, i no desenvolupi cap activitat retribuïda.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 19 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19880 *LLEI 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.* («BOE» 278, de 20-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigüeu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Les grans transformacions polítiques i socials que ha viscut Espanya en els darrers trenta anys, així com el canvi de la seva posició en l'escenari internacional d'un món en ràpida evolució, han tingut reflex en les normes que estableixen el marc jurídic de la defensa i, en conseqüència, en un dels seus recursos clau: el personal militar.

La Llei orgànica 6/1980, d'1 de juliol, reguladora dels criteris bàsics de la defensa nacional i l'organització militar va iniciar el procés d'adaptació de les nostres Forces Armades al sistema polític que estableix la Constitució de 1978. L'esmentada Llei orgànica feia referència al fet que un seguit d'aspectes essencials del règim de personal, com ara l'ensenyament militar, les escales, el règim d'ascensos i recompenses, els sistemes d'ingrés i retir i les ocupacions dels membres de les Forces Armades, es regulessin per llei seguint els criteris unificadors que establia.

Aquesta exigència es va materialitzar a la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que va suposar una fita en la racionalització i fixació de criteris homogenis en la política de personal militar. Prèviament, el Reial decret llei 1/1988, de 22 de febrer, havia donat pas a la incorporació de la dona a les Forces Armades de conformitat amb els canvis socials esdevinguts a Espanya.

Al llarg de la dècada dels anys noranta, coincidint amb el procés d'aplicació i de desplegament de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, va canviar profundament el context estratègic. Alhora que desapareixia la política de blocs de la guerra freda, sorgien noves missions fora del territori nacional i s'evidenciava la necessitat de comptar amb unes Forces Armades amb un nivell de preparació elevat, un grau de disponibilitat alt i una capacitat de reacció notable.

Aquests criteris, units a les demandes de la societat, van afavorir la constitució d'una Comissió Mixta Congrés dels Diputats-Senat, que va determinar el 1998 els principis generals d'un nou model de Forces Armades plenament professionals. De conformitat amb el dictamen de la Comissió es va promulgar la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, que va suposar la suspensió del servei militar obligatori.

Posteriorment, la presència d'un nombre significatiu de ciutadans d'altres països a Espanya va fer aconsellable permetre'n l'accés a la condició de militar professional de tropa i marineria per mitjà de la Llei 32/2002, de 5 de juliol, modificadora de la Llei 17/1999, de 18 de maig.

II

La Directiva de Defensa Nacional de 30 de desembre de 2004, després de fer una anàlisi dels nous riscos i amenaces en els inicis d'aquest segle XXI, es refereix a la necessitat de transformació constant de les Forces Armades, de manera que presta una gran atenció als recursos humans que les sustenten i desenvolupa un nou model realista de professionalització, basat en la qualitat i en la capacitat d'atreure els ciutadans en l'exercici professional en les Forces Armades.

En l'àmbit legislatiu, el procés de transformació esmentat s'inicia amb la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional. Promulgada aquesta Llei, el pas següent era desenvolupar l'esmentat model de professionalització i reformar la carrera militar. Encara que aquest objectiu es podria haver assolit mitjançant una única norma que substituís la vigent Llei 17/1999, de 18 de maig, atesa l'ambició d'un procés que requeria un temps suficient de maduració i atès que era peremptori consolidar la professionalització plena de les Forces Armades, es va elaborar i es va promulgar la Llei 8/2006, de 24 d'abril, de tropa i marineria, en la qual també s'insta l'actualització del règim del personal militar.

En conseqüència, aquesta Llei regula els aspectes del règim de personal, del conjunt sistemàtic de regles relatives al Govern i de l'ordenació dels recursos humans, perquè les Forces Armades estiguin en les millors condicions de complir les missions que defineixen la Constitució i la Llei orgànica de la defensa nacional.

Es tracta d'assegurar la qualitat del personal en unes Forces Armades modernes i altament tecnificades, on els recursos humans constitueixen un factor essencial i determinant. Per tant, la política de personal no només ha de pretendre cobrir les necessitats quantitatives dels exèrcits, sinó assolir l'excel·lència, tant en l'etapa formativa com en la selecció dels més qualificats per a l'ascens i dels més idonis per al desenvolupament dels diferents destins.

Amb això es donarà compliment a una de les directrius de la Directiva de Defensa Nacional en el sentit de reformar la carrera militar de manera que adopti una estructura de cossos i escales renovada, amb sistemes d'ascens i promoció que incentivin la dedicació i l'esforç professional. Aquesta directriu constitueix la millor síntesi del que pretén aquesta Llei; d'aquí el títol i la importància que es donen a la definició, la descripció i l'exercici de la carrera militar.

Carrera militar a la qual s'accedeix després d'haver cursat l'ensenyament de formació en un sistema específic